

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Gândirea creștinească

Adevăratul creștin și în gândirea lui se deosebește de aceia care nu sunt creștini decât cu numele. Gândirea aceasta creștinească îi vine în ajutor ca să se conducă în mod creștinesc și atunci când sentimentele lui l-ar îndemna să facă altfel.

Sentimentele noastre sunt elemente peste care nu suntem stăpâni. Să fim noi oricât de disciplinați, totuși ne cuprinde un sentiment neplăcut, frate cu ura, când vedem, o persoană care ne-a făcut rău, sau când auzim sau ne aducem aminte de ea. Dacă nu avem gândire creștinească, sentimentul acesta neplăcut ne îndeamnă să-i cauzăm asemenea simțire aceluia care ne-a făcut nouă zile triste. Răzburarea apoi nu cunoaște limită și adeseori un rău de un

gram se plătește cu altul de zeci de kilograme.

Creștinul adevărat și că trebuie să ierte și să uite. Și aici intervine chiar gândire creștinească care spune: Nimeni nu poate să greșească contra mea mai grav, decât eu am greșit de atâtea ori contra Creatorului meu Care mi-a dat viață, care în bună-tatea lui nemărginită îmi susține aceasta și nu m'a distrus la prima greșală. Iartă, ca și el să aibă parte de iertarea lui Dumnezeu.

Să nu cugetăm că omul cu gândire creștinească va cădea pradă aceleiași răutăți. Chiar gândirea creștinească îl îndeamnă să-l aducă pe calea cea bună pe inamicul lui. Să-i fie învățătorul de morală. Iar învățătorul bun nu e înșelat de elevul lui.

Gândirea creștinească

trebuie să se exercite dela vârsta când începe copilul a se gândi. Mamele și aici au rol foarte important. Ele trebuie să învețe copiii că suntem oameni cu slăbi-ciuni, care putem greși și grășim. Că nimeni nu e îndreptățit să se răzbune. Ele trebuie să scoată în evidență ori de câte ori copilul este ofensat câte o ofensă adusă altuia, mai cu seamă lui Dumnezeu, de copil. Așa, apoi gândul necreștinesc al răzburării va fi stărpit încă în germeni.

I. B.

O manifestație antiso-vietică în Varșovia. Miercuri seara, niște tineri inarmați cu revolvere, au atacat biroul de circulație al străinilor înființat de Soviets în Varșovia. Biroul are numele de „Inturist”. Tinerii au doborât cu lovituri funcționarii biroului și au ridicat o mulțime de pașapoarte și alte acte.

Cultul Preasfintei Fecioare Maria în decursul veacurilor.

Aruncând o succintă privire cu ochiul minții noastre pe orizontul îndepărtat și larg deschis al cultului Preasfintei Fecioare Maria din negura trecutelor veacuri, cu bucurie constatăm zelul și strădania necurmată a sutelor de generații din adevărata Biserică a lui Hristos, de-a alerga cu'ncredere și vie speranță, spre „Regina cerurilor”, spre „Mama îndurerărilor” și „Fântâna derurilor” întocmai ca smeriții și neobosiții magi spre peștera Viflaimului, pentru a-i cerși cu'nfocare milă, viață și dar.

Aceasta pietate, aceasta sfântă și venerabilă tendință a creștinilor din decursul secolelor creștine de-a cerși ajutorul Mariei, a izvorât din purul și supremul motiv că, Ea este mama lui Isus Hristos, mama Dumnezeuului nostru.

Cu adevărat a strigat cu însuflețire Sf. Anselm: „Nu este nimeni asemenea Mariei, afară de Dumnezeu nimeni nu e mai mare ca Maria!”

Evlavia și cinstea de care s'a bucurat Maica Domnului din partea tuturor neamurilor creștine, nu au rămas din partea Ei nerăsplătite, căci de veacuri nu s'a auzit, ca cineva cerând ajutorul Ei, să nu-l fi primit. „Nimenea din cei ce aleargă la Tine Curată, nu iese dela Tine rușinat, ci cerând darul, primește dăruirea spre folosul cererii”.

Sf. Biserică, a simțit dela întemeierea ei puternicul scut și ajutorul nestrămutat al Preasfintei Fecioare Maria. Dovada cea mai eclatantă și cea mai peremtorie în privința aceasta, ne sunt cele aproape două mii de ani de viață a Bisericii, în

care interval ploaia darurilor sfinte, ploaia grațiilor, nu a încetat și nici nu va înceta niciodată să cadă din belșug asupra ei prin interpunerea Mariei la tronul ceresului Părinte. Puterea rugăciunilor, puterea mijlocirilor Ei, le-am simțit și le simțim cu toții aceia, cari încrezători alergăm spre „folositoarea creștinilor”, pentru a-i cerși milă, alinare și mângăere sufletelor noastre obidite de greul vieții acesteia.

Pentru a cunoaște paginile mărețe și glorioase cu privire la cultul Maicii Domnului din răstimpul celor aproape două milenii, vom însira în lucrarea de față cât mai sumar, faptele lucrurile și acțiunile de pietate, prin cari au știut cinsti creștinii pe Maria în epoca veche, evul mediu și evul nou.

Cultul Preasfintei Fecioare Maria în epoca veche.

Cultul Preasfintei Fecioare Maria, „Crinul de balzam” al sufletelor noastre și „Steaua călăuzitoare” a vieții noastre, ni se înfățișează azi, ca o admirabilă și splendidă grădină, la facerea căreia, cu multă însuflețire a muncit fiecare generație.

Temelia cea dintâiu a cultului Preasfintei Fecioare, o vedem cimentată pe primele pagini de aur ale sfintelor noastre evanghelii. Sf. evangelist Matei, scriind cartea neamului lui Isus spune: „Iară Iacob a născut pe Iosif bărbatul Mariei, din carea s'a născut Isus, carele se zice Hristos”. (Mat. 1, 16).

Dacă în întreagă sf. Scriptură nu am găsit nici un alt cuvânt despre Preacurata, aceste cu-

vinte ar fi de ajuns să ne explice motivul pentru care Preacurata este venerată: pentru că Maria este mama lui Isus Hristos.

În paginile evangheliei sfântului evangelist Luca, aflăm mai multe lucruri despre cultul Preacuratei Fecioare Maria. Astfel găsim admirabilele cuvinte, prin cari ingerul Gavril a salutat mai întâiu pe Fecioara Maria, cari cuvinte de preamărire din partea creștinilor, zilnic vor fi repetate până la sfârșitul secolelor: „Bucură-te, cece ești plină de dar: Domnul este cu tine: binecuvântată ești tu între muieri”. (Luca 1, 28).

Tot la sfântul evangelist Luca, găsim frumoasele și plasticele cuvinte prin cari sfânta Elisabeta a salutat pe Fecioara Maria: „Binecuvântată ești tu între muieri, și binecuvântat e fructul pântecelui tău”. (Luca 1, 42).

Păstorii fiind anunțați de ingeri, atunci când au intrat în peșteră „au aflat pe Maria și pe Iosif și pe pruncul culcat în iesle”. (Luca 2, 15).

Pe Isus Hristos îl aflăm sub ascultarea Preasfintei Fecioare Maria și a sf. Iosif, după cum citim în sf. Scriptură: „Și era sub ascultarea lor”. (Luca 2, 51) Isus Hristos, când a fost pe lemnul crucii, cu următoarele cuvinte o dă pe Preacurata în grija sf. Ioan: „Iată mama ta!”

În Faptele Apostolilor aflăm că, după înălțarea Domnului nostru Isus Hristos, columna, stâlpul în jurul căruia se adunau sfinții Apostoli, a fost Fecioara Maria.

Însuși sf. Petru premerge cu exemplul de-a o cinsti pe Preasfânta Fecioara Maria. Astfel el o numește de „mama Domnului și Dumnezeuului nostru Isus Hristos și Doamna noastră”. (adeca mama noastră).

Sf. Apostol Pavel, ici, colo

amintește și de Fecioara Maria : „A trimis Dumnezeu pe Fiul său, care s'a născut din fecioară”. După tradiție sf. evangelist Luca a zugrăvit un tablou cu Fecioara Maria. Tot după mărturia tradiției, sf. evangelist Luca ar mai fi ridicat în Siria o biserică în onoarea Fecioarei Maria. Sfântul apostol Petru, a reparat casa Preasfintei Fecioare din Nazaret prefăcându-o într-o capelă închinată în onoarea Ei. Dar Maica Domnului nu a fost onorată numai din partea sfinților Apostoli și a Fiului Ei dumnezeesc, care I se supunea cu cea mai mare iubire, și dragoste, ci avem dovezi că, și cei dintâiu creștini au avut o deosebită dragoste față Mama lor cerească și orotitoare. Acest lucru ni-l mărturisesc inscripțiile nenumărate, icoanele, statuile antice, bisericile, locurile de peregrinaj, sărbătorile, rugăciunile și cântările, prin cari primii creștini au preamărit pe Fecioara Maria.

Marele archeolog italian I. B. De Rossi, în cartea sa „Roma sotteranea”, expune pe larg cercetările și studiile sale din străvechile catacombe. Astfel în așa numita catacombă a sfintei Priscila, a aflat o veche icoană, care datează de pe la anul 150 d. Hr. Această icoană o reprezintă pe Fecioara Maria, ca având în brațe pe pruncul Isus; lângă dânsa stă profetul Isaia, care într-o mână ține un ghem, iar cu cealaltă arată o stea. Această icoană reprezintă profeția lui Isaia, care zice: „Iată, fecioara va lua în pântece și va naște fiu, și vor chema numele lui Emanuil” (Is. 7, 14). Mai departe ne aduce aminte: „Poporul, care umbla întru întunec, vede o lumină mare; peste cei ce locuiau în țara umbrei și a morții, răsare o lumină”.

În catacomba sfintei Lucia,

s'a găsit un tablou, care o reprezintă pe Fecioara Maria aprofundată în rugăciune. Tot din această epocă a tablourilor din catacombe, s'au mai găsit o mulțime de pahare de sticle, pe cari se află zugrăvite diferite scene din viața Preacuratei.

Așa în Muzeul Vatican, se păstrează un astfel de pahar, pe care se vede Maica Domnului rugându-se între doi arbori cu mâinile încrucișate la piept. În biblioteca Vaticană, tot pe un pahar, găsim o scenă, care o reprezintă pe Fecioara Maria într-o atitudine de rugăciune și având de-asupra aureolei capului doi porumbi, cari stau pe două crengi de arbore, de-asupra capetelor de porumbi, citim cuvântul: Maria.

Pe un alt pahar, tot din biblioteca Vaticană, o vedem pe Preacurata între sfinții Apostoli Petru și Pavel; de-asupra capetelor lor, li-se află scrise numele.

O altă mărturie despre cultul Preasfintei Fecioare Maria din epoca aceasta, ne sunt scrierile sfinților Părinți și a scriitorilor bisericesti.

Așa, sf. martir Ignațiu, învățăcelul apostolilor, pe la anul 70 d. Hr., scrie: „Domnul și Dumnezeu nostru Isus Hristos, s'a născut din Fecioara Maria”.

Sfântul Ignațiu martirul și filosoful, în grandioasele sale opere ia apărarea Preasfintei Fecioare, dovedind eterna Ei fecioarie.

Sfântul Clemente Alexandrinul, pe la anul 200 d. Hr., scrie: „Maria este mama credincioșilor!”, iar Origene învățăcelul său, zice că, „nu numai Isus Hristos este Fiul Fecioarei Maria, ci și fiecare creștin adevărat; pentru că adevăratul creștin, nu numai el singur trăește, ci într'ânsul trăește și Isus Hristos; pentru aceasta pe fiecare adevărat creștin, așa îl putem recomanda Mariei: Iată, fiul tău!”

Pentru promovarea cultului Preasfintei Fecioare din această epocă, au mai contribuit și sărbătorile, în cari se comemorau diferite evenimente mai însemnate din viața Ei.

Afară de biserica ridicată de sfântul evangelist Luca în onoarea Preasfintei Fecioare, și afară de catacombe, în cari primii creștini aduceau pe lângă cultul euharistic și cultul marian, încep să răsară în onoarea Ei, o mulțime de domuri, biserici și capele în toate părțile creștinătății.

Așa, pe la anul 150 d. Hr., în apropierea Syonului, în Tourvières, sfântul Photinus ridică o capelă în onoarea Preasfintei Fecioare. Sfântul Piatuș, pe la anul 260, ridică în Tournai o biserică în cinstea Mariei.

La începutul sec. al IV-lea, papa Silvestru I ridică o frumoasă bazilică pe care o botează cu frumosul nume de „Maria Antiqua”. În sec. al V-lea, papa Sixt ridică splendida biserică „Santa Maria Maggiore”, care și astăzi este admirăția lumii întregi, fiind cea mai frumoasă și impozantă biserică a Mariei.

În anul 607, Pantheonul din Roma, este transportat într-o biserică în onoarea Mariei. În Pavia, Rodelinda regina Longobarzilor, ridică la anul 691 o biserică în onoarea Mariei. De aci încolo, împărații, regii, episcopii și alții, se întrec în a clădi sfinte lăcașuri în onoarea Mariei, dovedindu-se astfel cuvintele smeritei Fecioare din Nazaret: Mă vor ferici toate neamurile!

Dovada cea mai eclatantă pentru cunoașterea tăriei cu care primii creștini au știut apăra venerarea și cultul Mariei, ne este conciliul din Efes, ținut la 431, în care s'a apărat demnitatea Ei de mamă alui Dumnezeu în contra ereticilor. La primirea acestei vești fericite, creștinii, cari așteptau afară cu ne-

răbdare hotărârea sfinților Părinți, au izbucnit în cântece de laude și de preamărire în onoarea Preasfintei Fecioare, petrecându-i pe sfinții Părinți la locuințele lor, în strigăte de bu-

curie și cu limini de torțe, pen-
trucă au apărat demnitatea Ma-
mei lor ocrotitoare și ajutătoare.

(Va urma)

Gavril Bălan

Franc-Masoneria în România.

România a avut nefericirea de-a avea organizate loji franc-masone încă de la începutul apariției acestei secte pe arena istoriei. Am spus că cele dintâi loji s'au fondat mai întâi în Anglia, de unde apoi s'au întins cu o iuteală uimitoare în toate țările: Franța, Italia, Germania, Austro-Ungaria, etc. În 1717 se formează lojile, în Anglia. În anul 1734 (adecă tocmai peste 17 ani) se înființează la Iași și Galați sub conducerea lui Cara (trimisul special al „Marelui Orient din Italia”) și a Domnului Moldovei Constantin Mavrocordat, cele dintâi loji în România. În aceste loji erau membri, după Domn, următorii boieri: Baiș, Cantacuzino, Sturza, Rosnovanu, Rosetti, Suțu, Moruzi, Brâncoveanu, Conachi, Vilara, etc. și următorii chiriarhi ai clerului ortodox: Meletie II, Arhidiaconul Nectarie Hermeziu, Filaret Scriban și Episcopul Melchisedec. (Prezența atâtor fețe bisericesti în lojile francmasonice se datorește faptului că Francmasoneria nu era destul de cunoscută, ba chiar ea a căutat să rămână ascunsă multă vreme, trăgând în mrejiile ei oameni de toate categoriile, fluturându-le diferite devize false. Ea s'a declarat pe față anticreștină și antimonarhică de abia la anul 1884).

Mai târziu, masonii români sub influența ideilor Revoluției franceze — idei „acaparate,

monopolizate și apoi exploatate de Franc-masonerie — au fost trași în raza de influență a „Marelui Orient din Paris”. Cei mai mari bărbați români ca: Ion Câmpineanu, Iancu Vlădoianu, Costică Brăiloiu, Căpitanul Tell, Ion C. Brătianu, C. A. Rosetti, Bolintineanu, Filipescu, Alecu Negri, etc. — făceau parte din societăți francmasonice, (mai ales în societatea „Dreptate — Frăție” de sub conducerea unui comitet format din: Ion Ghica, N. Bălcescu și Al. G. Golescu). C. A. Rosetti și Ion C. Brătianu făceau încă din 1844 parte din loja „L'Athénée des-Étrangers” din Paris. „Utopia și visarea idilică, face de multe ori frumusețea anilor tinereții. Unii însă s'au desmetecit mai târziu, alții însă, fie dintr'o deficiență a personalității, fie din pricina convingerilor prea puternice, au rămas adepții acestor erori inițiale”.

(„Dialectica Naționalismului” de N. Roșu articolul „Pașoptism și Francmasonerie” pag. 158-171).

Sub influența lojilor masonice ale „Marelui Orient” din Paris, s'au petrecut cele mai multe evenimente din secolul al XIX-lea în furtunatică noastră istorie. În felul acesta, sunt foarte adevărate cuvintele lui Disraeli: „Lumea este guvernată de persoane foarte deosebite de acelea pe care și le imaginează aceia ce nu știu privi după culise”.

Este greu să precizăm tot ce s'a produs sub influența Francmasoneriei în țara noastră. E destul să afirm întemeiat pe adevăruri pure că la noi Francmasoneria este organizată destul de puternic, apăsând greu pe umerii tinerei noastre țări.

Deși Constituția noastră nu permite ca să existe societăți secrete și antimonarhice pe teritoriul României totuși aceste societăți francmasonice nu numai că există, dar se mândresc cu numele „marilor patrioți” ai noștri ce sunt membrii ai acestor loji, lucrând în țara aceasta la ordinul acestor societăți ocul-te și anticreștine.

Nu de mult, unul dintre partidele politice existente a lansat ideea constituirii așa zisului „Front popular” pentru simplul fapt că în Franța există acest „front” format din comuniști și jidani. „Ne având însă umezeală” au căutat alte formule ca „Front Democratic”, „Front plugar”, etc. Eu întreb: De ce „Front Democratic”.

Ce „Democrație” au de apărat marii noștri politicieni? Ceeace s'a făcut până acum în țara noastră n'a fost Democrație. A fost parodie. Orice român conștient vede că lucrează o mână criminală pentru distrugerea creștinismului și a statului. Să iau un singur exemplu: *Sărbătorile și Duminecile*. Nu numai că minoritarii își bat joc de repausul duminical, dar ne asociem și noi la aceasta. De exemplu. Când se întâmplă să cadă vr'un târg pe zi de Sâmbătă, pen-
trucă atunci jidanii au sărbătoare, târgul este mutat pe ziua următoare, Dumineca. Aceasta este o bațjocură cum nu se mai poate pomeni. Sau sectele pocăiților cari împânzesc satele noastre nu sunt tot o operă a Francmasoneriei? Sau ziarele

și publicațiile demoralizatoare și corupătoare, pline de elogii la adresa Comunismului și de ponegriri contra ordinii de stat și a religiei creștine — la ordinul sau din bunăvoința cui apar? Cum pot bărbații mari ai acestor țări să depună două jurăminte: unul față de stat și Rege și altul față de lojă? Nu amintesc numele lor.

Bunul Dumnezeu le va răsplăti după faptele lor.

Până atunci, eu le spun: Să vă fie rușine!!!

(Va urma)

Ion Pușcașiu

Cronica săptămânii.

Cum se complică situația internațională. În Mediterana de un timp încoace un submarin tainic atacă vapoarele diferitelor state. Identitatea submarinului încă nu s'a putut stabili. Mai nou submarinul a atacat torpilorul englez „Havoch”. Englezii au răspuns cu focuri, însă rezultatul încă n'a putut fi stabilit. Mai multe vapoare englezi au plecat în căutarea submarinului. În situația aceasta, englezii au stabilit, că nici nu vas englez nu mai este în siguranță pe Mediterana. Din pricina acestui submarin situația politică internațională se complică din zi în zi. Guvernul englez va convoca toate puterile de pe litoralul Mediteranei la o conferință, care să stabilească măsurile ce vor

trebui luate, pentru de a reîntrona siguranța Mediteranei. Ne întrebăm, ce puteri oculte lucreză, ca să scoată prima schin-tee a noului războiu?

Meseriașii, industriașii și lucrătorii din Sighet au înființat reuniunea lor. Adunarea de constituire va avea loc între mari solemnități în 5 Sept. crt. Vor participa șidelegați din alte 14 orașe. Nu știm, cine a îndrumat comitetul de inițiativă, atâta însă știm, că cea făcut a făcut cât se poate de bine. În locul Asociațiilor muncitorești contaminate de principiile lui Marx și Engels, vom avea o asociație a tuturor meseriașilor și industriașilor romani, statutele căreia au ca bază românismul și creștinismul. Este mângâietor, că Asociația își va începe activitatea cu invocarea ajutorului lui Dumnezeu, cu ascultarea sfoei Liturghii. Noi ne bucurăm din toată inima și vom da tot concursul nostru, ca tinăra Asociație, înființată în cadrele românismului creștinesc, să prospereze, ca să poată scoate cât

de mulți muncitori din cercul mortal al comunismului.

Luptele din China. Intervențiile europene nu au reușit, ca să stingă focul din extremul răsărit. Japonezii și Chinezii se bat cu inverșunare. Până acum, norocul e de partea Japonezilor. Chinezii pierd mii și mii de oameni. În Șanghai a mai venit și pacostea holerei. Războiul și boală, iată două plăgi, care răresc rândurile oamenilor pașnici, cărora numai de războiul nu le arde. Sovietele nu se odihnesc. După unele gazete, până azi mai mult decât două sute de avioane au fost trimise de Soviete în ajutorul Chinezilor, cari de altcum, desconsideră toate tratatele, provocând prin aceasta represalii din partea Japonezilor. Așa a bunăoară înțelegerea din 1932 nu permite, ca pe teritoriul Cingtaului să fie așezate unități militare chineze. Totuș săptămâna trecută, Chinezii au intrat în Cingtau. E sigur, că în urma desconsiderării tratatelor, și în Cingtau va izbucni războiul.

Scrisori către o prietenă.

Numele Mariei

Petru Bologa

I.

Dragă prietenă,

... Luând în considerare vârsta ta, nu mă mir de loc de faptul că-mi ceri rânduri despre intervenția și ajutorul Preabunei noastre Mame, Fecioara Maria,

în cauza celor lipsiți și desorientați. Mănat de gândul că patroana ta cerească e Maria, și că peste câteva zile întreaga creștinătate va sărbători Nașterea Prea Curatei Vergure Maria (la 8 Septembrie) m'am ho-

tărât să-ți scriu ceva despre: „Numele Mariei” și după multă cumpănire am rămas pe lângă ideia de a încerca să-ți prezint — în traducere — un frumos capitol din operele sf. *Alfons de Liguori*, capitol pe care-l las să urmeze mai la vale, cu singura rugămintă: Să-l citești cu toată atenția, pentru a scoate din el cât mai multă hrană sufletească.

„Numele frumos de: „*Maria*”, dat Mamei cerești, n'a fost găsit pe pământ, nici inventat de spiritul sau capriciul omenesc — cum se'nâmplă cu alte nume care se impun — ci el este coborât din cer și l-a fost dat din porunca lui Dumnezeu. O, Marie, numele tău sublim și admirabil, a fost scos din însuși tezaurul dumnezeirii; cele trei persoane ale Sf. Treimi, Ti-au atribuit acest nume — cel mai mare dintre toate după cel al Fiului

Tău — și i-au dat atâta majestate și putere, ca îndată ce este rostit, tot genunchiul să se plece; „*al celor cerești, al celor pământești și al celor dedesubt*”. Dar printre alte privilegii cu cari Dumnezeu a înzestrat numele Mariei, să considerăm pe acel al dulceații ce-o simt servitorii Preacuratei Fecioare, în timpul vieții și morții lor.

În primul loc, — pentru a vorbi despre timpul vieții, — sf. *Anahoret Honoriu*, zicea că numele Mariei este plin de o dulceață divină, iar gloriosul sf. *Anton de Padua*, — cași sf. *Bernard*, — i-a recunoscut tot atâta dulceață ca și numelui lui Isus. Numele sf. Fecioare este bucuria pentru sufletul, mierea pentru buzele și melodia cea mai plăcută pentru urechile servitorilor Ei. Se istorisește despre venerabilul *P. Iuvenal Ancina*, episcop de *Sallus*, că decâteori pronunța nu-

mele Mariei, simțea în gură o mare dulceață. Deasemenea, oarecare femeie raportă episcopului *Marsilius din Colonia*, că ea simte, — pronunțând numele Mariei, — un gust cu mult mai dulce decât mierea, iar episcopul fiind dispus să-l repete cu devoțiune, a simțit el însuși, aceea dulceață. În cântecele religioase, se vede că în momentul Adormirii sfinței Fecioare, ingerii au întrebat de trei ori, care este numele Ei. Dece? dacă nu pentru plăcerea de a-l repeta; atât de dulce răsuna în urechile lor.

(Va urma)

Poșta Administrației.

P. Bologa. Mănăstirea Nicula. Am primit materialul, cât și suma de 120 Lei Acatistierele le-am trimis la destinație. Mulțumiri.

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

5—11 Septembrie 1937.

5. Dumineca XI. d. Rusalii
ap. I. cor. 9, 2. Evg. Mat. 18, 23.
M. Autonom
6. Luni
7. Marți
8. Mercuri Nașt. P. F. Maria
ap. Filip. 2, 5. Evg. Luca 10, 38.
9. Joi Ioachim și Ana
10. Vineri M. Minodora
11. Sâmbătă C. Teodora

Până la sfârșitul lunei ziua scade cu o oră și 41 m.

„Din rădăcina lui Iesse, și din coapsa lui David fiica dumnezească Maria se naște vouă astăzi; pentru aceea se bucură toate și se înesc; împreună se bucură cerul și pământul. Lăudați-o pe dânsa, sămânșile neamurilor. Ioachim se bucură, și Ana serbează strigând: Stearpa naște pe Născătoarea de Dumnezeu și nutrițoarea vieții noastre”. (Trop. Înaintea sârb. v. 4.)

„Pe ritorii cei mult vorbitori vedem-oi, Născătoare de Dumnezeu, că-s față cu tine ca niște pești fără de glas, că nu se pricep să spună: în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naște... „Bucură-te ceea ce arăți pe filosofi neînțelepți. Bucură-te ceea ce ai vădit pe cei măiestri la cuvânt că-s necuvântători”. (Acatist, Preacuratei XVII.)